

This document is distributed by the Doctors for COVID Ethics (d4ce.org)

For translations into many other languages, see d4ce.org/the-eternal-dangers-of-rna-vaccines

De ontelbare gevaren van RNA-vaccins

Sucharit Bhakdi MD, Karina Reiss PhD en Michael Palmer MD

Het nieuwe concept van RNA-vaccins

Chromosomen zijn de boeken van het leven die DNA-gecodeerde recepten bevatten voor de productie van eiwitmoleculen. Wanneer dat nodig is, wordt het boek geopend en wordt er een kopie van het benodigde recept gemaakt. De kopie is mRNA dat de productie van het eiwit aanstuurt, waarna het wordt weggegooid.

RNA-vaccins zijn dergelijke kortlevende kopieën van chromosomale recepten die de productie van geselecteerde antigenen aansturen, bijvoorbeeld het SARS-CoV-2 spike-eiwit. Bij elke injectie worden meer dan een miljard kopieën (RNA-moleculen) toegediend. Massaproductie van mRNA vereist een massale beschikbaarheid van de DNA-recepten. Hoe kan dit worden gerealiseerd?

De oplossing is een basispijler van de gentechnologie. De miljarden en triljoenen kopieën van de DNA-recepten zijn afkomstig van bacteriën. De recepten zitten in minuscule, bacteriële chromosomen die plasmiden worden genoemd. De delingstijd van bacteriën is ongeveer twintig minuten - het aantal cellen verachtvoudigt ongeveer elk uur. Letterlijk ontelbare bacteriën met de plasmiden kunnen daarom in slechts enkele dagen uit een vloeibare cultuur worden geoogst.

Plasmiden zijn gemakkelijk te manipuleren. Vreemde recepten, d.w.z. genen die coderen voor virale eiwitten, kunnen worden ingevoegd. Na bacteriële vermenigvuldiging worden de plasmiden geoogst en gebruikt als sjablonen voor de productie van de mRNA-kopieën.

De RNA-moleculen worden dan verpakt in kleine vetbolletjes, die lipide nanodeeltjes [LNP-Lipid Nanoparticles, red.] worden genoemd. De essentiële bestanddelen van LNP zijn door de mens gemaakt en zijn in potentie zeer giftig. Vóór 2020 was het gebruik ervan bij mensen verboden. Deze regel werd geschonden met de goedkeuring voor noodgebruik van de COVID-RNA-vaccins. Het verpakkingsmateriaal is essentieel om het RNA te beschermen tegen vernietiging, zodat het zich via de bloedbaan naar alle organen van het lichaam kan verplaatsen. Daar fungeren de vetbolletjes als Trojaanse paarden. Ze worden opgenomen door cellen en hun inhoud komt dan vrij. Dit wordt gevolgd door de productie van het spike-eiwit, wat leidt tot het opwekken van een immuunrespons die resulteert in de vorming van specifieke antilichamen die bescherming moeten bieden tegen toekomstige infecties.

This document is distributed by the Doctors for COVID Ethics (d4ce.org)

For translations into many other languages, see d4ce.org/the-eternal-dangers-of-rna-vaccines

De fatale fout

Het immuunsysteem herkent en vernietigt lichaamscellen die vreemde eiwitten produceren, zoals gebeurt wanneer ze geïnfecteerd raken met virussen. Dit vermogen om iets wat lichaamsvreemd is te herkennen, is aangeboren. Het beschermt ons gedurende ons hele leven, omdat met virussen geïnfecteerde cellen op die manier effectief worden geëlimineerd. Het kan niet onderdrukt worden. Als mRNA dat codeert voor een lichaamsvreemd eiwit dus in een cel wordt gebracht, zal die cel worden aangevallen door het immuunsysteem. Dit is de fatale fout die aan het hele concept ten grondslag ligt. Het aantal verpakte RNA-kopieën dat bij elke injectie wordt toegediend, is gigantisch. In heel het lichaam zullen talloze immuunaanvallen plaatsvinden, die alleen kunnen eindigen als de productie van het vreemde eiwit stopt. Hoelang zal dit duren? Een paar dagen, zoals de vaccinproducenten en regelgevende instanties herhaaldelijk beweerden?

De ultieme catastrofe

Het afgelopen jaar dook er een alarmerende bevinding op die onverenigbaar was met die bewering. Weken en zelfs maanden na de injecties werden bij de gevaccineerden spike-eiwitten en ontstekingen in meerdere organen vastgesteld (1-3). Dit ging gepaard met een ernstige en vaak fatale ziekte (2,3). Wat kan mogelijk de reden zijn geweest en nog steeds zijn voor langdurige productie van een RNA-gecodeerd eiwit en ontsteking?

Een mogelijk en zeer angstaanjagend antwoord kwam met de recente ontdekking van McKernan en collega's (4). In het productieproces van vaccins moeten de plasmide-DNA-sjablonen uit het gegenereerde mRNA verwijderd worden voordat dit laatste in lipide nanodeeltjes verpakt wordt. Anders komen de plasmiden ook in de vetbolletjes terecht. McKernan ontdekte dat deze cruciale stap van het verwijderen van plasmide-DNA niet zorgvuldig was uitgevoerd. Er werden enorme hoeveelheden plasmide-DNA in verpakte vorm gevonden, wat een succesvolle levering aan cellen garandeerde en waar ze zo voor langere tijd konden functioneren.

Cellulaire opname van een functioneel vreemd chromosoom staat gelijk aan niets minder dan genetische verandering. Dit moet het lot zijn van mensen die geïnjecteerd worden met verpakte bacteriële plasmiden. Bovendien zal expressie van het vreemde gen een immuunaanval op de producerende cellen uitlokken. Voortdurende en langdurige productie van het lichaamsvreemde eiwit zal de orgaanschade en ontsteking versterken. Dit zal in heel het lichaam gebeuren. Er zullen bloedstolsels ontstaan als bloedvaten beschadigd raken en weefsels zullen afsterven door gebrek aan zuurstof. Het hart is een van de organen die geen dode cellen kunnen vervangen. Wie heeft er niet gehoord van het mysterieuze plotselinge overlijden door een hartstilstand dat over de hele wereld voorkomt? Dit is slechts het topje van de ijsberg. Door vaccinatie veroorzaakte

This document is distributed by the Doctors for COVID Ethics (d4ce.org)

For translations into many other languages, see d4ce.org/the-eternal-dangers-of-rna-vaccines

hartaandoeningen zijn het dagelijks leven van jong en oud binnengedrongen. Het tweede orgaan dat zijn dode cellen niet kan vervangen is de hersenen. Afhankelijk van waar vaccinatieschade is aangericht, kunnen neurologische en psychiatrische aandoeningen volgen.

Vergelijkbare auto-immuunachtige ziekten kunnen zich tegelijkertijd in verschillende organen ontwikkelen. Dit veelomvattende kenmerk van door vaccinatie veroorzaakte schade is uniek en veelzeggend geïllustreerd met het tragische geval van een 14-jarig kind dat stierf aan een ontsteking in meerdere organen zoals nog nooit eerder is gezien (5).

Vaccinatie kan een enorm negatieve invloed hebben op de vruchtbaarheid en de voortplanting. De vaccins stapelen zich op in de voortplantingsorganen en dit zou de vruchtbaarheid onmiddellijk kunnen schaden. Cellen van de placenta kunnen het RNA en DNA dat in het bloed circuleert opnemen, wat kan leiden tot doodgeboorten. Beschadiging van de placenta kan er ook voor zorgen dat de verpakte genen in de bloedsomloop van de foetus terechtkomen. Stamcellen in het bloed van de navelstreng worden verminderd en aangetast na vaccinatie, en we moeten vrezen dat dit komt omdat die verpakte genen de baby in de baarmoeder bereiken(6). Het is ook bekend dat de vetbolletjes met hun inhoud in de moedermelk terechtkomen (7). De doorlaatbaarheid van de darmen is hoog tijdens de eerste weken na de geboorte (8), en de vreselijke mogelijkheid bestaat dat vaccins via borstvoeding direct op de baby worden overgedragen, waar zelfmoordmechanismen in gang gezet kunnen worden.

In het laboratorium is het mogelijk om plasmide-DNA in het boek van het leven in te voegen. Als dit gebeurt bij gevaccineerde mensen, zijn de mogelijke gevolgen ontelbaar. Verstoring van het nauwkeurig afgestelde netwerk dat de celdeling en differentiatie regelt, kan leiden tot kanker. Mutaties in zaadcellen en bevruchte eicellen kunnen veranderde eigenschappen overerfbaar maken en leiden tot de creatie van wezens die afwijken van het evolutionaire pad van het menselijk ras.

Conclusie

Er moet rekening mee worden gehouden dat er wijdverspreide en aanhoudende schade aan weefsels en bloedvaten zal optreden door een aanval van het immuunsysteem op spike-eiwitproducerende cellen. Deze aanval vindt plaats omdat het spike-eiwit lichaamsvreemd is; en aangezien elk ander mRNA-vaccin zal coderen voor lichaamsvreemde eiwitten, moeten we verwachten dat het door hetzelfde mechanisme en in vergelijkbare mate schade zal veroorzaken. Deze nachtmerrieachtige scenario's zullen met elke boosterinjectie verergeren.

Tot overmaat van ramp is besmetting van vaccinpartijen met functioneel plasmide-DNA naar verwachting eerder regel dan uitzondering, omdat er geen kosteneffectieve procedure bestaat om massaal geproduceerd RNA op betrouwbare wijze te scheiden van de plasmiden. De introductie

This document is distributed by the Doctors for COVID Ethics (d4ce.org)

For translations into many other languages, see d4ce.org/the-eternal-dangers-of-rna-vaccines

van een vreemd chromosoom staat gelijk aan een verandering van het genoom. Een langdurige auto-immuunaanval op de cellen is onvermijdelijk.

Bovendien is te verwachten dat af en toe integratie van plasmide-DNA in het menselijke chromosoom voor zal komen. Talloze cellulaire functies kunnen dan permanent verstoord raken. Er kunnen kwaadaardige aandoeningen ontstaan en de levensverwachting kan dalen. Er ontstaat een horrorscenario dat talloze mensen kan treffen van wie we houden en die een plekje in ons hart hebben. Dit moeten we voorkomen.

De medische wereld moet onmiddellijk in actie komen en het gebruik van RNA-injecties volledig stopzetten.

Referenties

1. Bansal S. et al. (2021) Cutting Edge: Circulating Exosomes with COVID Spike Protein Are Induced by BNT162b2 (Pfizer-BioNTech) Vaccination prior to Development of Antibodies: A Novel Mechanism for Immune Activation by mRNA Vaccines. [J Immunol 207:2405-2410](https://doi.org/10.1093/immk/dqab001).
2. Mörz M. (2022) A Case Report: Multifocal Necrotizing Encephalitis and Myocarditis after BNT162b2 mRNA Vaccination against COVID-19. [Vaccines 10:1651](https://doi.org/10.1093/oxford/obz311).
3. Bhakdi, S. and Burkhardt, A. (2021) On COVID vaccines: why they cannot work, and irrefutable evidence of their causative role in deaths after vaccination. <https://doctors4covidethics.org/on-covid-vaccines-why-they-cannot-work-and-irrefutable-evidence-of-their-causative-role-in-deaths-after-vaccination/>
4. McKernan K. (2023) Sequencing of bivalent Moderna and Pfizer mRNA vaccines reveals nanogram to microgram quantities of expression vector dsDNA per dose. <https://osf.io/b9t7m/>
5. Nushida H. et al. (2023) A case of fatal multi-organ inflammation following COVID-19 vaccination. [Leg Med 63: 102244](https://doi.org/10.1016/j.legmed.2023.102244).
6. Estep B.K. et al. (2023) Skewed fate and hematopoiesis of CD34+ HSPCs in umbilical cord blood amid the COVID-19 pandemic. [iScience 25: 105544](https://doi.org/10.1016/j.isci.2023.105544).
7. Hanna N. et al. (2022) Detection of Messenger RNA COVID-19 Vaccines in Human Breast Milk. [JAMA Pediatr. 176:1268-1270](https://doi.org/10.1016/j.jama.2022.1268-1270).
8. Weström B. et al. (2020) The Immature Gut Barrier and Its Importance in Establishing Immunity in Newborn Mammals. [Front Immunol. 11:1153](https://doi.org/10.3389/fimmu.2020.01153).